

Α. ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΚΑΙ.

3 Ζόχνης (προφ. τσόχνης) = ὑποδήματα χαμηλά κατ' ἀντίθεσιν τῶν τσαρτζίων (ὑψηλῶν μέχρι γονάτων ἀνερχομένων ὑποδημάτων).

4 Ζ'ουδάϊδι = ρεῖθρον, ἐκ τῆς ῥ. su, σου ἢ σεύειν = κινεῖν ὀρμητικῶς.

5 Χόγορος = χρυσός. χόγορα = χρυσᾶ νομίσματα.

Α. ΦΡΥΓΙΚΑΙ.

3 Σόκχος, συκχός, συκχίς ἢ συγκίς = εἶδος ὑποδημάτων Φρυγιῶν.

4 Ζεύμαν = πηγῆς;

5 Γλουρός = χρυσός. γλούρα = χρύσα.

Σημειωτέον ὅμως ὅτι ἡ Καππαδοκικὴ λ. δὲν εἶναι ἀπίθανον ὅτι προήλθεν ἐκ τοῦ Ἑλλην. *χλωρός* κατὰ παραφθοράν, καὶ τοι: ὑπάρχει καὶ Κ. λ. *χωρός* σημαίνουσα τὸ χλωρόν, κίτρινον. Βεβαίως καὶ ἡ Φρυγ. λ. *γλουρός* εἶναι ὁμόρριζος τῷ Ἑλλ. *χλωρός*. Ἄλλ' ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τῆς ἀμέσου συγγενείας τῆς λ. πρὸς τὸ Καππαδ. *χόγορος* ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως τῆς Ἑλληνικῆς.

Α. ΚΑΠΠΑΔ.

6 Καϊζάρ = λαβίς, πυγράγρα.

Α. ΦΡΥΓ.

6 Δαρειός = ἕκτωρ παρὰ Φρυγί (ἦτοι στερεὰ κρατῶν).

Ἡ Καππαδοκικὴ λ. εἶναι προδήλως σύνθετος ἕκτινος λ. κατ' σημαίνουσης πῦρ (πρβλ. Ἑλλ. καί-ω. καυ-μα. Ἄρμεν. *հայժ* καϊδζ = σπινθήρ) καὶ ἑτέρας λ. *ζαρ* σημαίνουσης κρατεῖν (Πρβλ. τὸ Σανσκρ. *dhṛ*, *dhag* = φέρειν, κρατεῖν καὶ τὴν μετοχὴν τοῦ Περσικοῦ ῥήματος *daschten* = φέρειν, *dag* = φέρων. Εὐλόγως δὲ δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἡ ὑποτιθεμένη Καππαδοκικὴ ῥ. *ζαρ*

